परिगृह्णाण गते सहकारतां
त्वमतिमुक्तलताचरितं मयि ॥ ७१ ॥

मालविका । देवीभअादो अत्तणोबि पिअं काडुं ण पारेमि ।

राजा । न भेतव्यं ।

मालविका ॥ सोपालम्भं ॥ जो ण भाअदि सो मए भट्टिणीदंसणे दिट्ठसमावत्थो भट्टा ।

राजा ।

दाक्षिण्यं नाम बिम्बोष्ठि नायकानां कुलव्रतं ।
तन्मे दीर्घाक्षि ये प्राणास्ते त्वदाशानिबन्धनाः ॥ ७२ ॥

तदनुगृह्यतां चिरानुरक्तो ऽयं जनः ॥ इति संश्लेषमुपनयति ॥

॥ मालविका परिहरति नाट्येन ॥

राजा । रमणीयः खलु नवाङ्गनानां मदनविषयावतारः । एषा हि

हस्तं कम्पयते रुणद्धि रसनाव्यापारलोलाङ्गुलीः
स्वौ हस्तौ नयति स्तनावरणतामालिंग्यमाना बलात् ।
पातुं पक्ष्मलनेत्रमुन्नमयतः साचीकरोत्याननं
व्याजेनाप्यभिलाषपूरणसुखं निर्वर्तयत्येव मे ॥ ७३ ॥

॥ ततः प्रविशतीरावती निपुणिका च ॥

इरावती । णिउणिए सव्वं तुमं परिगदत्था चन्दिआए । समुद्दगेहकालिन्दसइदो अज्जगोदमो दिट्ठोत्ति ।

निपुणिका । अमाहा कहं भट्टिणीए विमाबीअदि ।

इरावती । तेण हि तहिं एव्व गच्छम्ह संसआदो मुत्तुं पि अवअस्सं पुच्छिदुं च ।